

عنوان مقاله:

تحلیل جنبشی چین خوردگی در ساختارهای تاقدیسی ناحیه فارس داخلی

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 18، شماره 71 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدعلی گنجویان - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده علوم پایه، تهران، ایران

سهراب شهریاری - دانشگاه شهید بهشتی تهران، دانشکده علوم زمین، تهران، ایران

علی یساقی - دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پایه، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ناحیه فارس در بخش پیش بوم زاگرس واقع گردیده است و از شمال و خاور به راندگی اصلی زاگرس، از جنوب به تنگه هرمز و خلیج فارس، و از باختر به گسل کازرون محدود می گردد. گسل های راندگی و چین خوردگی های همراه، از ساخت های اصلی آن به شمار می روند. روند این ساختارها شمال باختر-جنوب خاور و همروند با روند ساختارهای موجود در کمربند چین خورده- رانده شده زاگرس می باشد. بررسی های ساختاری چهار تاقدیس در ناحیه فارس داخلی بر پایه تفسیر خطوط بازتاب لرزه ای و ترسیم برش عرضی ساختاری بر مبنای داده های چاه های پیرامون و برداشت های صحرایی شواهدی را به شرح زیر آشکار ساخته است. با توجه به هندسه چین خوردگی و از دیدگاه ارتباط چین خوردگی با گسل خوردگی چین های پیشروی گسل (fault propagation folding) و چین های جدایشی (fault detachment folding) را می توان در این تاقدیس ها مشاهده کرد. براساس پارامترهای اندازه گیری شده، تاقدیس قره بولاغ با مدل چین خوردگی پیشروی گسله و تاقدیس های درز و شیرخوان با مدل چین خوردگی جدایشی مطابقت دارد. براساس مقاطع بازتاب لرزه ای و برش عرضی ساختاری، تاقدیس چاه کیله در عمق تبدیل به یک ناودیس شکنجی می گردد. میزان کوتاه شدگی براساس مقطع عرضی ساختاری موازنه شده ۱۴٪ محاسبه شده است.

کلمات کلیدی:

پیش بوم زاگرس، ناحیه فارس، تحلیل هندسی، رده بندی چین خوردگی، تحلیل ساختاری، چین جدایشی، میزان کوتاه شدگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1392157>

